

عنوان مقاله:

بررسی نظریه روان شناسی یونگ در مورد افراد درونگرا و برونگرا درارتباط با معماری درونگرا و برونگرای مسکونی ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری ایرانی، اسلامی (سیمای دیروز چشم انداز فردا) (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

امین ریسمانی - کارشناس ارشد معماری، مدرس گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

کیانوش کمالی - کارشناس معماری، گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

سیدحمید موسوی - کارشناس معماری، گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

محمد ریسمانی - دانشجوی کارشناسی معماری، گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه باهنر شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی نظریه روان شناس معاصر (کارل گوستاو یونگ) در مورد افراد درونگرا و برونگرا و ارتباط آن با معماری درونگرا و برونگرای مسکونی ایران می پردازد. هدف پژوهش بررسی تاثیرحالات روحی انسان از دیدگاه علم روان شناسی (درونگرایی و برونگرایی شخصیتی) برایاجاد معماری درونگرا و برونگرا است. تحقیق از نوع نظری، با روش توصیفی می باشد. نتایج بررسی نگارندگان نشان می دهد که مهم ترین عامل در ایجاد درونگرایی و برونگرایی در معماری ایرانی، عوامل اقلیمی و جغرافیایی هر منطقه از ایران است و سایر عوامل ذکر شده در یافته های پژوهش به ترتیب پس از آن می آیند. اما نکته ای که جالب توجه اشاره کوچکی به حالات روانی افراد سازنده معماری است. این بدان معنی است که اگر نتوان درون گرا یا برون گرا بودن یک فرد را به معماری اش صد درصد ربط داد، اما حضور حالات روانی را با توجه به این مهم که هر اثر هنری جلوه ای از روحيات و خصوصیات خالق آن است، می توان جزو علل پیدایش یک معماری خاص در نظر گرفت. بنابراین ارتباط این دو مقوله با یکدیگر نیز رد نمی شود.

کلمات کلیدی:

روان کاوی، یونگ، معماری ایرانی، درونگرا، برونگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/471285>

